Víctimes de la Girona revolucionària

L'enginyer i historiador Pere Joan Sureda calcula que 151 persones de la demarcació van ser víctimes del Consell Municipal Revolucionari entre l'octubre i el desembre de 1936

L´autor del llibre, Pere Joan Sureda, nascut a Santa Eugènia de Ter

GIRONA | LAURA FANALS

El 9 d'octubre de 1936, el llavors conseller primer de la Generalitat, Josep Tarradellas, va decretar la implantació del Consell Municipal Revolucionari, és a dir, nous ajuntaments formats per membres d'ERC, CNT-FAIG, UGT-PSUC, POUM, ACR i UdR que prenien el relleu als anteriors Comitès Locals. Des de llavors i fins a finals de desembre, 151 persones de les comarques gironines van ser víctimes de la repressió que, sota el mandat d'aquests Consells, es va exercir contra la gent de dretes, segons la investigació de Pere Joan Sureda, doctor enginyer industrial que ha plasmat aquest fragment d'història en el llibre Girona sota el consell municipal revolucionari. 16 d'octubre de 1936-30 de juny de 1937. Homenatge a Girona II, publicat per Curbet Edicions i que avui presenta a la Fundació Valvi.

Sureda calcula que el període de repressió més cruent va ser l'inicial, ja que en els primers vint dies va haver-hi fins a 113 víctimes. A partir d'aquí la xifra es va anar reduint, i, per exemple, durant el primer semestre de 1937 el nombre d'ajusticiats va ser de 40.

Tot i que entre els represaliats hi havia capellans -per exemple, cinc que van ser afusellats a Sant Feliu de Guíxols-, també n'hi havia molts que no ho eren. "Bàsicament eren gent de dretes: alguns eren propietaris, petits comerciants o altres podien tenir alguna significació falangista, tot i que això era mínim", assenyala Sureda. El delicte de qual se'ls acusava: ser contraris a la revolució. "Simplement se'ls deia feixistes, amb aquesta acusació ja n'hi havia prou", explica Sureda. Entre els afusellats hi havia, per exemple, algun alcalde de la dictadura de Primo de Rivera.

Molts d'ells havien estat empresonats i la majoria van ser afusellats sense un judici previ. Només va haver-hi tres persones que van ser jutjades formalment per un jurat popular que els va condemnar a mort, de manera que van ser afusellades a Sant Julià de Ramis. Set víctimes més també van ser jutjades per un tribunal popular, però cap d'elles va ser condemnada a mort. Tot i això, van ser afusellades a Orriols. Per a la resta, no hi va haver judici,

segons relata Sureda.

L'autor del llibre explica que la majoria de mitjans de l'època van optar per no publicar aquestes fets. "Els diaris i els intel·lectuals, que sembla que haurien d'haver posat el crit al cel per aquests fets tan terribles de sang, van estar callats", adverteix Sureda. "Complien, suposo, instruccions del partit o dels seus superiors", afegeix. En canvi, va quedar el testimoni escrit d'alguns testimonis, com per exemple el dietari que va escriure mossèn Casanovas des de la presó de Girona o el senyor Bonmatí, que va narrar com s'emportaven els seus companys per anar-los a matar a Orriols.

Aquest volum és la continuació de Girona sota els comitès, on l'autor narrava l'etapa immediatament anterior. Segons recorda, el Consell Municipal Revolucionari va ser el successor del Comitè Executiu Antifeixista, i de fet va heretar alguns dels seus membres. A banda de les víctimes directes, va haver-hi molts altres gironins que van amagar-se o van intentar fugir tot travessant els Pirineus.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/05/victimes-girona-revolucionaria/807666.html?utm_source=rss